

[Statsministeren.]

Brusvang, at man plejer at kunne finde ud af at anvende radiorådet til mange ting, så hvorfor ikke også anvende det til den slags ting, men det er sikkert noget, som hr. Brusvang igennem sit udmærkede parti kan finde udvej for.

Hvad angår hr. Ninn-Hansens udtalelser om lige vilkår, er det min umiddelbare vurdering, at der er tale om lige vilkår for de offentligt ansatte, og hvis der ikke er det, er det også en sag, der må forhandles på behørig vis, ligesom den hidtil er blevet forhandlet på behørig vis imellem organisationerne, og i givet fald også politiske instanser. Men jeg finder ikke, at der på det givne grundlag er nogen årsag til, at jeg skulle tage denne sag op.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var hermed til ende.

Formanden:

Fra forskellige ministre er der modtaget besvarelser af 12 spørgsmål stillet af medlemmer af Folketinget.

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Medlem af Folketinget Jørgen Junior har meddelt mig, at han ønsker at tage sit spørgsmål nr. 369 til indenrigsministeren tilbage.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af Kurt Hansen (VS) til arbejdsministeren (13/2 76):

„Hvor længe endnu vil ministeren tillade arbejdsforhold hos HT-chaufførerne, der medfører en sygelighed på 12,5 pct. og i øvrigt en række forskellige helbredspåvirkninger af buschaufførerne?“

(Spm. nr. 325).

Begrundelse.

VS har tidligere spurgt arbejdsministeren om, hvorvidt det var nødvendigt at dokumentere, at arbejdsforholdene medfører sundhedsfare og ulykkesrisiko. I svaret blev det understreget, at arbejdstilsynet ikke har modtaget klager fra chaufførernes organisationer vedr. arbejdsforholdene for chaufførerne i HT-området.

Arbejdsministeren oplyste samtidig, at et udvalg under direktoratet for arbejdstilsynet ikke havde kunnet dokumentere, at chaufførernes arbejdstid havde en sådan længde, at den medførte sundhedsfare eller ulykkesrisiko.

I chaufførernes fagblad Sporvognen for januar 1976 har HT-ledelsen oplyst, at „den foruroligende store sygelighed giver anledning til store, daglige problemer“. Problemer for ledelsen med hensyn til planlægning og trafikafvikling. De problemer, sygeligheden giver chaufførerne, omtales ikke i meddelelsen.

VS finder det besynderligt, at direktoratet og ministeren ikke har haft kendskab til disse tal, da sygestatistikken ifølge samme referat i hvert fald er ført tilbage til september 1939, hvor sygeligheden var ca. 4 gange lavere.

VS finder det endvidere besynderligt, at direktoratet og ministeren tilsyneladende heller ikke har kendskab til redegørelse nr. 3 til arbejdsmiljøgruppen af 1972 — en gruppe, arbejdsministeren selv har nedsat — som har dokumenteret, at skifteholdsarbejdet medfører sygdomssymptomer 3-6 gange hyppigere end hos dagarbejdere.

Arbejdsminister Erling Dinesens svar (27/2 76).

Direktoratet for arbejdstilsynet har oplyst, at der fortsat ikke direkte over for arbejdstilsynet er fremsat klager over HT-chaufførernes arbejdsmiljø.

På grundlag af oplysninger i dagspressen og fagblade om et aktuelt tilfælde af kulilteforgiftning hos en chauffør har direktoratet for arbejdstilsynet imidlertid på egen hånd anmodet statens institut for arbejds-hyggiene om at foretage stikprøvevise målinger med henblik på at konstatere en mulig fare for kulilteforgiftning under kørsel med HT-busserne.

Hvis der herunder påvises en sådan fare, vil arbejdstilsynet tage stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes i den anledning, formentlig i første række med hensyn til indretningen af busserne.

Direktoratet har også været opmærksom på oplysninger i pressen om, at sygeligheden blandt HT-chaufførerne skulle være relativt høj. I den forbindelse har jeg anmodet direktoratet om at bede HTs ledelse om en